

תת"ע 7677/04 - בנסיבות רבeka נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7677-04-16 מדינת ישראל נ' בנסיבות רבeka
תיק חיזוני: 90502487763

בפני כבוד השופטת שרתית זוכוביצקי-אורן
מבקשת בנסיבות רבeka
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר התאזרחות המבקשת ביום 1.6.2016.

המבקשת קיבלה דוח שמספרו 90502487763 מייחס לה עבירה של נהיגה בנסיבות מעל למותר בגין תקונה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 שנאכפה באמצעות מצלמת מהירות מסוג א/3 בתאריך 7.10.2013.

ביום הדיון לא התאזרחה המבקשת בבית המשפט, ומשכך נשפטה בהעדרה ונגזר עליה הקנס בסך 750 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקשת טענה כי לא ידעה אודות הדוח ואודות הדיון שהתקיימו בהעדרה.

המבקשת ציינה כי בכל תקופה מועד שלוח הדוח לביתה, הייתה בשמירת היירון. המבקשת הוסיפה כי באותה העת אביה החולה, שנפטר בשלב מאוחר יותר, שהה בביתה ולכנן לא תפקדה. הבקשה לא נתמכה באישורים רפואיים.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי ההזמנה לדין נשלחה פעמיים לכתובת המעודכנת של המבקשת במשרד הפנים נכון לתאריך 1.6.2016, אך דברי הדואר חזרו בסיבה "לא נדרש". ומשכך מדובר בהזמנה כדין.

לטענת המשיבה פסק הדין בענינה של המבקשת ניתן לפני מעלה שלוש שנים והבקשה הוגשה בשינוי ניכר שלא הסבר.

דין והכרעה

עמוד 1

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדתו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו וה תנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמיי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"כל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיציבות של אדם מדין אליו זמן דין עלולה להוביל לתוכאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בענינם. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התיציבות המבוקש

הADB טענה כי לא קיבלה הזמנה לדין.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 :

"בעבירות תעבורה שעלייהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או הזמנה למשפט לעניין עבירות קנס כאילו הומצאה דין גם שלא חתימה על אישור מסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכית הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנוותו מלקלבן".

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא דין, רואים אותו כמו שהגיע לungan תוקן 15 ימים שנשלח (עפ"ת ב"ש) 47513-02-17 בולנדי נ' מדינת ישראל, מיום 21.5.17, עפ"ת (ח') 67571-03-18, אפטין נ' מדינת ישראל, מיום 25.4.18, רע"פ 106/15 עוז קרייב נ' מדינת ישראל, מיום (20.1.15).

גם בעפ"ת 19-02-62391 סוטי נ' מדינת ישראל נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

זההינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום דין, חזקה שההודעה נשלחה דין ועל המבוקש מוטל הנטול להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, לצורך לבקשת המבוקשת ולתגובה המשיבה, הזמנה דין נשלחה פעמיים לכתובתה של המבוקשת ברחוב רביה יהודה הנשייא 4/20 מודיעין עילית, וחזרה בציון ההערה "לא נדרש".

דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבוקשת, זההינו מדובר במצב בו ההודעה לסוף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתובתה של המבוקשת אך היא לא נגשה לקבללה. במצב מעין זה תיחסב המבוקשת כמו שההודעה הומצאה לה דין וعليה הנטול להוכיח כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בה (עפ"ת (ח') 20229-12-17 חן נ' מדינת ישראל, מיום 2.1.18 ורע"פ 3698/17 יוספוב נ' מדינת ישראל, מיום 7.5.17).

טענה הכללית של המבוקשת לפיה לא קיבלה לידיה את הזמנה לדין אינה עומדת בנטול הוכחה הדרוש להוכיח כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בה. סתרתה של חזקה המסירה טענה ראה ותימוכין ולא תעשה על-ידי העלתה טענה בעלמא כי המבוקשת לא קיבלה את דבר הדואר לידי (רע"פ 17/8427 מדינת ישראל נ' אמןן סאלם (25.3.2018)).

המבקשת הוסיפה בטעונה כי נכון העובה שהיתה בשירות הירון ולנוכח העובה שמועד המשפט היה סמוך לפטירת אביה, לא תפקדה באותה העת. חרף החלטותיו, לא צירפה המבוקשת אישורים רפואיים ופואים המעידים על מצבה הרפואי במועד הרלוונטי.

nymוקיה של המבוקשת מבוססים על נסיבות מצערות וכליות שאין מיוחדות ליום הדיון עצמו ואין מצדיקות את ביטולו של פסק הדין.

בנסיבות אלה אני קובעת כי הזמנה לדין הומצאה לבקשת דין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התיקובה בדיון.

חשש לעיונות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיקובה של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדיון שניתן בהיעדרו בלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיונות דין (רע"פ 17/6165 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

לא מצאתי כי נסיבות האישיות של המבוקשת, שאין מבוססות באסמכתאות, מעוררות שיקולי צדק "יחודיים המצדיקים ביטול פסק הדיון".

במקרה שבפני המבוקשת לא העלה כל טענה נוספת נספת באשר לעיונות דין שעלול להיגרם לה.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדיון לא יגרום לחשש לעיונות דין.

שיעור בהגשת התביעה

פסק הדיון בעניינה של המבוקשת ניתן בשנת 2013. התביעה הוגשה בשינוי ניכר ללא הסבר המצדיק זאת.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון התביעה נדחית.

לפנים משורת הדיון מורה על ביטול תוספת פיגוריהם. המבוקשת תשלם את הקנס עד ליום 19.11.6.11.

מצורנות תשליך ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ט, 12 ספטמבר 2019, בהיעדר
הצדדים.

